

XIV. Idem tamen Bonifacius in *Cap. STATUTUM eod. tit. in VI.* declaravit Constitutionem Gregorii X. in Concilio Lugdunensi editam de *privacione* Ecclesie Parochialis commissa ob non promotionem ad Sacerdotium, ad Collegiatis Ecclesiis, etiam si alias Parochiales extiterint, & assumptos ad earum regimen non extendi: sed antiqua jura servari potius debere in iisdem.

Antiqua jura, quorum hic meminit Bonifacius, sunt ea quae habentur in *Cap. 7. De Elect.* ex Concilio Lateranensi sub Alexandro III. quibus quidem praecipitur, ut Beneficia aut Dignitates cum cura animarum obtinentes tempore à Canonibus praefixo promoveantur & in Presbyteros ordinentur; sed poena *privacionis ipso jure* in non obediens non adicitur; quae demum decreta sunt per Concilium Lugdunense sub Gregorio X. contra obtinentes *Parochiale* Beneficium: quae Constitutio cum *penalis* ut, restringenda apparuit Bonifacio VIII. ad Beneficia quae proprie & simpliciter sunt *Parochialia*.

XV. Hinc ulterius concludit Rebuffus titulo *De non promotis*, quod illa privacionis poena ob non promotionem non habeat locum in Decanatus, Praepositis & Diaconibus: ideo qui possidet praeposituram in Ecclesia Collegiata (ait) sine promotione per annum non tamen est privatus, nisi fuerit monitus: quia non est Parochialis simpliciter de qua *Cap. LICET CANON*: licet aequum bonum esset, ut per Concilium vel per Papam hoc statueretur: & hoc ad servitium tenderet. Haec ille *numer. 30. qui & numer. 60.* monet, non procedere etiam in Ecclesia Curata non Parochiali.

XVI. Itaque obtinens Beneficium Parochiale, & intra annum à die adeptae pacificae possessionis, non promotus ad Sacerdotium cessante legitimo impedimento, ipso jure Beneficium est privatus; neque amplius titulum possidendi habet; potestque per non promotionem tamquam vacans impetrari & conferri, ait Rebuffus loco citato *num. 1.*

XVII. Rectè tamen monet ibidem Rebuffus, quod priusquam provisus de Parochiali Beneficio amoveatur de possessione, debeat citari & audiri; non quidem, ut *privetur*; sed ut sciat, an sit *privatus*: quia potuit subesse legitimum impedimentum non promotionis; quod consequenter eum à poena privacionis eximere potuit; conformiter ad *Cap. LICET EPISCOPUS De Præbendis in VI.*

XVIII. In Gallia, teste Rebuffo ibidem *n. 50.* hodie post annum conferunt Ordinarij, & facta ab illis collatione, vel provisione à Papa impetrantur litterae in causa novitatis directae Judici Regio, coram quo impetrans dicit se canonicè Beneficium assecutum, & esse in possessione Beneficii, quod vacat per non promotionem talis, &c. nisi impedimentum probet adversarius vel promotionem aut dispensationem, ad iudicabitur impetranti possessio saltem per recedentiam: & sic servatur in forensi iudicio; sed ante adjudicationem uno finito termino dari poterit alius ad probandum dictum impedimentum, quia de gravi agitur praesudicium.

De eadem praxi testatur quoque Tournetius in sua collectione arrestorum *Litt. V. numer. 2.* eamque in iudicio contradictorio aliquando confirmatam fuisse refert.

XIX. Cum ob non promotionem ad Sacerdotium intra annum ipso jure Beneficio Parochiali possessor sit privatus, quaeritur quid de fructibus perceptis sit statuendum?

Bonifacius VIII. in citato *Cap. COMMISSA* eundem dubitant super hac quaestione ita refert: Si promoveri ad Sacerdotium non intendens parochialom receperis

Ecclesiam, ut fructus per annum ex ea percipias, ipsam postmodum dimissurus, teneberis ad restitutionem, cum eos receperis fraudulenter.

XX. Hanc Bonifacii decisionem in jure potius naturalis quam positivo fundatam esse, plures, quos citat & sequitur Garcias De Beneficiis *parte 3. c. 4. n. 37.* opinantur; ideoque non tantum in Beneficio Parochiali; sed & in aliis quibuscumque ordinem sacrum requiruntibus obtinere aut manere; eosque qui eo animo Beneficia haec accipiunt restituere debere fructus perceptos; ut pote qui eos receperat fraudulenter; asserit; Flaminius De Resignatione *Lib. 9. g. 10. n. 4.* quod hodie inoleverit stylus in Curia Romana, exigendi juramentum à petente Beneficium, quod illud non accipiat animo dimittendi.

XXI. Addit insuper Bonifacius, illum autem qui eam tibi contulit, cum te non crederet ad hujusmodi Ordinem promovendum (praeter Divinam, quam exinde incurrit offensam) ad servandam indemnem eandem Ecclesiam decernens obligari.

Utinam haec satis attenderent Beneficiorum Collatores, qui non raro affectu carnali excaecati patrum attendunt, num is cui Beneficium conferunt, animum habeat beneficio deservendi; ita ut ignorantia si quae sit, adeo crassa saepe sit, ut merito sit timendum, ne coram Deo in timorum scrutatore pro scientia reputetur; & fructuum restitutioni ob hujusmodi promotionem obnoxii teneantur.

XXII. Circa restitutionem fructuum faciendam ab illo qui accepit Beneficium Parochiale animo non assumendi Sacerdotium, hanc exceptionem addidit Bonifacius VIII. *nisi mutata voluntate promotus fuerit*; inmens eo casu restitutionem non esse faciendam; quia suscipiendo Ordinem & voluntatem mutando, culpam, si quae fuit in acceptando, emendasse videtur; ipsamque privacionem tituli, quae ipsum restitutioni fructuum redderet obnoxium, susceptione Ordinis praevenerit.

XXIII. Quamvis poena privacionis ipso jure ob non promotionem ad Sacerdotium tantum obineat quoad Ecclesias Parochiales juxta *Cap. LICET*; & Prioratus Conventuales juxta *Clement. 1. c. 9. CETERUM De Statu Monach.* tamen si Beneficia Ordinem annexum habeant, poterunt eorum Possessores ad Ordinem susceptionem urgeri: & si cessante justo impedimento, monitis non obtemperaverint, etiam tandem ad sententiam privacionis procedi poterit; quemadmodum latius ostendit Fagnanus ad *Cap. QUÆRIS De Aetate & Qualitate Ordinand.* ubi modum procedendi ad hanc privacionem observandam proponit.

XXIV. Ex Decreto Bonifacii VIII. in *Cap. 34. De Elect.* in 6. potest Episcopus cum obtinente Parochiale Ecclesiam dispensare, ut usque septennium litterarum studiis insisteret, promoveri minime teneatur, nisi ad Ordinem Subdiaconatus dumtaxat.

Synodus Tridentina *Sess. 7. c. 12. De Reformatione* statuit, ut facultates de non promovendo, praeterquam in casibus à jure expressis concessis, ad annum tantum suffragentur.

Hoc Decreto sublatam esse facultatem concedendi ratione studij dispensationem ad septennium, de qua in citato *c. 34.* resolvit sacra Congregationem refert post alios Barbosa de Officio Parochi *parte. 1. c. 5. n. 22. & 23.*

Conformiter ad dictam Constitutionem Bonifacii VIII. concessit Universitati Lovanensi Martinus V. quod obtinentes Beneficia quaecumque etiam cum cura ratione ipsorum usque ad septennium, à tempore illorum pacificae possessionis computandum, dummodo post habitam pacificam possessionem eandem (nisi aliud eis super hoc Canonico suffragetur) infra annum in Subdiaconos ritè sint ordinati, ad aliquem ex praefatis Ordinibus se promoveri facere minime teneantur, nec à quoquam compelli possint invit.

Simile

Simile privilegium concessit Eugenius IV. immediatus Martinus V. successor, declaratque ratione Beneficiorum obtentorum, etiam cum cura, usque ad septennium, à tempore quo hujusmodi (id est in quacumque Facultate) studio insistere inceperint, computandum, dummodo infra illius annum primum, si & prout jus exegerit, in Subdiaconos ritè ordinati sint, ad aliquem ex Diaconatus & Presbyteratus Ordinibus se promoveri facere, minime teneantur, nec ad id à quoquam invit compelli possint.

Haec quidem ante Synodum Tridentinam; at post hanc Synodum Gregorius XIII. speciali Bulla jus Nominationum tam à Sixto IV. Universitati, quam à Leone X. aliisque Pontificibus Facultati Artium concessum innovans, & confirmans, expressè voluit & mandavit, quod hi, qui ad Beneficia curam animarum habentia nominati fuerint, non admittantur, nisi prius ab Ordinario locorum praevio examine, absque concursu faciundo, fuerint approbati: quodque in eis personaliter relidere teneantur, nec se eo nomine exculcare possint, quod in dicitis Universitate & Facultate Artium scholares sint, & doctores aut Magistri.

Et in Placeto Philippi II. super usu hujus Bullae praecipitur, ut in nominatione ad Beneficia curata vigore Bullarum Papalium faciendae, exprimentur clausulae & obligationes de obeundo examine, & residentia de quibus in hac Bulla.

Ut huic Bullae ac Placeto satisfiat, non tantum jubetur nominatus acceptans Beneficium Parochiale subire examen Ordinarii; sed eorum qui à Rectore, aut Facultate Artium ad examinandum fuerint deputati; atque nominandus à Facultate Artium inter alia jurat, quod si vigore suae nominationis curam aliquam Pastorem accipere possit, non prius tamen eam acceptabit, quam praevio examine idoneus judicatus fuerit per eos quos Facultas deputaverit. Quodque infra annum unum ab obtenta pacifica possessione personaliter in ea relidetur. Nec eam resignabit, nisi integro anno residerit, aut alium obtulerit.

Cum ergo acceptans Beneficium Parochiale debeat esse idoneus tempore acceptationis; ac insuper infra annum à pacifica possessione adeptae personaliter relidere, evidens est, quoad similia Beneficia usum privilegii de non promovendo ad septennium esse sublatum. Personalis enim residentia, etiam personalem officii Pastoralis persolutionem infert; quae sine Ordine suscepto fieri nequit.

CAPUT IV.

De Scientia aliisque Qualitatibus ad Beneficia requisitis.

1. Scientia major vel minor pro diversitate Beneficiorum necessaria.
2. Unde mensuranda scientiae necessitas.
3. Non exigua scientia necessaria in promovendis ad Dignitates curatas.
4. In Canonicis Ecclesiarum Cathedralium quae scientia requiratur.
5. Canonici Cathedralis tales eligendi, qui consilio Episcopi assistere queant.
6. Synodus Tridentina operat, ut saltem dimidia pars Canoniarum in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis detur Graduatis.
7. Graduum Academicum Synodus reputavit pro publico eruditionis testimonio.

8. Visitatio Academia Lovanensis requirit strictum examen circa promovendos in jure, ut Ecclesiis melius consulatur.

9. Multum nocent Ecclesiae & Republicae qui gradus Academicos indignis annuunt.

10. Enormis peccati arguuntur indignis gradum conferentes.

11. Sententia Joannis Gersonis de indebita graduum Academicorum collatione.

12. Quae Beneficia in Belgio requirant gradum Academicum?

13. In regno Galliae requiritur ut promovendus sit Regnicola.

14. Quid de hoc obineat in Hispania & Belgio?

15. Non solet huic juri Papa derogare.

16. Qualitates in fundatione expressae sunt servanda.

17. Beneficia Patrimonialia quae facta collatio non consanguineo est valida non concurrente consanguineo.

18. Secus in Beneficiis debitis Graduatis.

19. Quomodo graduum computatio incunda dum agitur de Beneficiis Patrimonialibus.

20. Beneficia Patrimonialia non facile admittenda: & quare?

21. Condicio praelationis consanguineorum est odiosa, ideoque restringenda.

22. Quaedam Dignitates debent conferri Canonicis.

23. An sufficiat fuisse Canonicum tempore adeptae Dignitatis?

24. Erectio Canonatus ad retinendam dignitatem.

Inter qualitates in providendo de Beneficio imprimis recensenda est scientia, talis, quae officio, ob quod Beneficium datur, sive beneficio incumbendi, obeundo est necessaria.

Porro cum officia Beneficiorum annexa varia sint, eorumque functiones majorem vel minorem scientiam requirant, non una quoque, nec aequalis ad omnia Beneficia requiritur.

II. Porro talis generaliter requiritur, quae functionibus Beneficio annexis adimplendis necessaria & conveniens est.

Hinc Synodus Tridentina *Sess. 24. c. 12. De Reformatione*, postquam dixit, Dignitates in Ecclesiis praesertim Cathedralibus, ad conservandam augendamque Ecclesiasticam disciplinam fuisse institutas, ac proinde merito, qui ad eas vocantur, tales esse debere; qui suo muneri respondere possint, tamquam consequens subinfert: Nemo igitur ad dignitates quascumque quibus animarum cura subest promoveatur, nisi qui saltem 25. suae aetatis annum attigerit, & in Clericali ordine versatus, doctrinam ad suum munus necessariam ac morum integritatem commendetur.

III. Cum his dignitatibus cura animarum incumbat, ea cum primis doctrina necessaria est, quae regimini animarum quod à Patribus *ars artem* vocari consuevit, ritè obeundo requiritur; & quidem eò eminentior doctrina, & eruditio major, quod cura Dignitatibus his incumbens, non tantum aliquos simplices laicos, sed plerumque Clerum numerosum concernit; qui quod ad vitam perfectiorem vocantur, eò eruditione majore opus in Directore. Hoc utinam attenderent, qui hasce Dignitates sine ullo penè onere existimant; minoremque ad eas doctrinam necessariam, quam ad quodcumque Beneficium Parochiale.

IV. Ulterius omnes Dignitates, quin & Canonatus in Ecclesiis Cathedralibus instituti sunt, ut in regimine Ecclesiae Episcopo operari & consilio assistant, atque propterea Capitulum Cathedralis, Ecclesiae *Senatus* appellari meruit.

Unde

Unde singulariter de Canonicis Cathedralibus verificatur quod præterito seculo de universis Canonicis dixit Cardinalis Polus: "Canonicatus & præbendas in-
,, ritur ratio & causa hæc fuit, ut qui ad eas af-
,, sumuntur Episcopo assistant, eumque in muneris
,, sui functione *consilia & opera* adjuvent, & in Divinis
,, celebrandis Ecclesiis interserviant." In Decreto Reform.
Cleri Anglicani n. 3. Habetur tom. 14. Concil. general.
col. 1743.

Quare Molanus expendens Canonicorum instituta
& vocationem, ait: "Beati sunt illi Canonici & vere omni-
,, laude dignissimi, qui non contenti bonâ vitâ, & Cano-
,, nico Ecclesiæ officio, secundum mensuram donationis
,, opitulatores esse cupiunt in Ecclesia Dei, scientes
,, hæc esse vocationem suam." *Lib. 1. De Canon. ca-
pit. 27.*

V. Inter articulos nomine Caroli IX. Regis Gallia Pat-
tribus Tridentinis pro reformatione Ecclesiæ oblatos le-
gitur hic ordine 27. "Cum Episcopus ea jurisdictione
,, uti non debeat; secundum antiqua Decreta, nisi con-
,, sulto Capitulo, quemadmodum nec alia sua Dicece-
,, sis graviora tractare: danda est diligens opera
,, ut Canonici Cathedralium Ecclesiarum sint assidui
,, in Ecclesia Cathedrali, bonis moribus & scientia
,, præditi, quique saltem 25. annum attingant; nam ante
,, illam ætatem cum non possint per leges humanas re-
,, bus suis prospicere, quomodo Episcopo consulerent po-
,, terunt?"

Quamvis non decreverit omnia quæ hoc articulo
continentur, fat tamen ostendit, non mediocrem sci-
entiam in Canonicis, præsertim Cathedralibus re-
quiri.

VI. Hæc de causa desideravit, ut non tantum præci-
pua Dignitates Doctoribus aut Licentiatis in Theologia
aut jure Canonico conferrentur, sed insuper hæ-
,, tatur, ut in provinciis, ubi id commode fieri potest,
,, dignitates omnes & saltem dimidia pars Canonica-
,, tum in Cathedralibus Ecclesiis, vel Collegiatis infi-
,, gnis conferantur tantum Magistris vel Doctoribus,
,, aut etiam Licentiatis in Theologia vel jure Cano-
,, nico.

VII. Ut quid enim hæc gradus Academicos exigi
putabimus, an forsitan tamquam quosdam varios ho-
noris titulos? nequaquam sanè: sed ut publica erudicio-
nis testimonia, quibus omnibus constaret, eos scientiâ
vel Theologicâ, vel Juris Canonici ita instructos, ut me-
ritò publicum testimonium mererentur.

Hoc in jam citato Decreto luculenter expressit Syno-
dus Tridentina. Postquam enim declarasset, Dignitates
præsertim in Ecclesiis Cathedralibus ad conservandam
augendamque Ecclesiasticam disciplinam institutas, ac
propterea neminem ad eas promovendum, nisi doctrinâ
ad suum munus exequendum necessariâ commendetur,
mox ea, quæ de gradibus Academicis ex ipso Decreto jam
relata sunt, subjicit tamquam medium quo finis ille ob-
tineretur; id est, nemo ad eas promoveretur, nisi doctrinâ
ad suum munus exequendum necessariâ commendetur;
de qua ex gradu Academico tamquam publico doctrinæ
testimonio constaret.

Luculentius id de claravit *Sess. 2. c. 2. De Reform.* re-
quirens, ut quicumque post hæc ad Ecclesias Cathedralibus
erit assumendus, scientiâ ejusmodi polleat, ut muneris
,, sibi injungendi necessitati possit satisfacere; deinde
,, sibi jungendi necessitati possit satisfacere; deinde
,, Magister, sive Doctor, aut Licentiatus in sacra Theolo-
,, gia, vel jure Canonico meritò sit promotus, aut publico
Academici testimonio idoneus ad alios docendos o-
stendatur.

Cum hoc loco exigat Synodus, ut promovendus ad
Ecclesiam cathedralem publico Academici testimonio ad
alios docendos idoneus ostendatur, nisi Gradu Academi-

mo fuerit insignitus, manifestè evincitur, Gradum Aca-
demicum ex mente Synodi esse vice publici testimonii quo
promovendus ad Ecclesiam Cathedralis idoneus ad alios
docendos ostendatur.

VIII. De hæc veritate persuasi Principes Belgii, ni-
hil adeo in hujus Universitatis visitatione anno 1617.
inculcârunt, atque enixè præceperunt, quam ut nemi-
ni, signanter in Theologia aut jure Gradus Licentiæ
aut Doctoratus annueretur, nisi prævio de capacitate
& eruditione *stricto examine; solique idonei admittan-
tur, imdonei autem omni privato affectu seposito* (ait vi-
sitatio circa Facultatem Theologicam) repellantur.

In eadem præscribitur Doctoribus Juris examini Gra-
duandorum præpositis, ut passim ubicumque libuerit per
totum jus Civile, vel Canonicum respectivè Licentian-
dos examinent.

Et ne illis de decore sit (ait Visitatio) *repulsam passi-
tuimus, ut notabilis tempore ante repetitionem dictum ex-
amen RIGOROSUM fiat.*

Rationem verò instituti hujus *rigorosi* examinis ex
ipsa visitatione attendamus: "Ne *paucorum* legum (ait)
,, aut Canonum Licentiati fiant, sed in theoria juris per-
,, fectè versati in palestram præceos ut docti & spectabi-
,, les Viri prodeant, qui clientibus prudenter & candidè
,, patrocinentur, atque *cathedralibus, aut collegiatis Ec-
,, clesiis probè consulant*, statuimus.

IX. Non dubium proinde, verissimè notatum esse à
viro erudito Petro Tholosano *lib. 18. De Republ. c. 9. n. 6.*
"Quod multum nocet reipublicæ, quod præfessores ali-
,, qui reperiuntur, parum timorata conscientia, & non
,, considerant quale pecus ardicum introducant Ec-
,, clesiis & Subsellis, ad gratiam sæpe gradus profanis
,, concedentes: nec considerant, se reddituros rationem
,, coram Deo & hominibus de tanta in probandis studiis
,, negligentia.

Hujus sui dicti rationem præmiserat: "Siquidem indi-
,, gni positi gradibus, vel mercati eisdem, eorum favore
,, Beneficia Ecclesiastica & seculares dignitates sub *per-
,, sona peritorum* invadunt, præcipiunt pauperibus *doctis*
,, & benemeritis.

X. Qui hæc aliaque incommoda in Rempublicam seu
Civilem seu Ecclesiasticam ex indebita & nimium facili
graduum Academicorum collatione redundantia scribè
attenderit, nescio an nimii rigoris damnabit dictum cu-
jusdam Auctoris relatum ab Andrea Bouvvens. J. Cto.
Mosa. Trajeſino *lib. 2. De Juris Jurisq. Usu & Abusu*
c. 3. eos Academicos mortaliter peccato, qui gradibus
,, titulis insigniunt indignos; adeoque velut *publico*
,, testimonio Tribunalibus, & Dei Ecclesiis impo-
,, nunt.

XI. Refert Joannes Sinnichius in Saule Exrege *lib. 1. c.*
12. §. 46. de Joanne Gersono, quod inter alias causas ob
quas Cancellariatus Academiæ Parisiensis renuntiare
meditaretur hanc allegaret: "Cogor ad deliberationem
,, aliorum vel pro consuetudine temporis ignaros scienti-
,, tiâ, & perniciosos moribus promovere." Ad quæ verba
reflectens Sinnichius ait: "Censuit nimirum indigno-
,, rum ad gradus Academicos promotionem, gravem esse
,, *iniquitatem*, ideo unquam, quia *inmanem* Reipu-
,, blicæ tam Ecclesiasticæ, quam Politicæ infert perni-
,, ciam.

XII. Ad quas Dignitates tum ex Decreto Concilii Tri-
dentini, tum ex Bulla erectionis novorum Episcopatum
requiritur gradus Academicus, notavimus supra *parte 1.*
tit. 12. & tit. 10. ubi actum fuit de Canonicibus gra-
duatis.

De scientiâ necessariâ pro obtinendis Beneficiis Pa-
rochialibus specialiter tractabitur infra titulo De Concur-
su ad Beneficia Parochialia; ubi unâ de examine promo-
vendum ad hæc Beneficia agetur.

Sunt & aliæ nonnullæ qualitates, vel ex privilegio aut con-

consuetudine Regni vel Ecclesiæ; aut ex speciali Beneficii
fundatione requiritur.

XIII. Ita in Regno Franciæ sive ex privilegio, sive con-
suetudine pluribus Regum Edictis firmata, requiritur, ut
promovendus ad quodcumque Beneficium sit Regnico-
la; nisi à Rege litteras naturalitatis obtinuerit. Unde Re-
buffus in additione ad Regulam cancellariæ *De Idioma-
10* ait: "Nota tamen quod in Francia nec Ordinarius, nec
,, Legatus possit alienigenæ conferre, qui si conferant il-
,, lud Beneficium, à regnicola impetrari poterit, quod est
,, notandum, & hoc privilegium regni non solum pro-
,, hibet extero habere Ecclesiam Parochialem, de qua
,, hæc regula loquitur, sed etiam alia quæcumque Benefi-
,, cia ac alia bona, etiam si illi fuissent Cardinales, sine Re-
,, gis beneplacito, obtinere non possent. Quamvis D.
,, Gomeſ. hic q. 2. volens Cardinalibus favere, multa
,, pro ipsis addixerit: tamen in Francia servatur quod
,, dixi.

De eodem jure testatur quoque Choppinus De Do-
manio Franciæ *lib. 1. tit. 11.* & laus probatur in proba-
tionibus libertatam Ecclesiæ Gall. *c. 30.*

XIV. Simile est privilegium & consuetudinem in
Regno Hispaniæ testis est Didacus Covarruvias *Pract.*
qq. capit. 17. numer. 5. plures ibidem de hoc jure tra-
ctantes & illud ut rationabile adstruunt citans.

In Placeto Caroli V. super usu Nominationum Facul-
tatis Artium in hac Universitate cavetur *art. 1.* quod nul-
lus poterit nominari vigore indultorum dictæ Facultati
Artium concessorum ad aliquod Beneficium hujus Pa-
triæ, nisi sit ex eadem patria oriundus; vel si extraneus, re-
sederit in dicta patria & studuerit decem annis, aut obti-
nuerit à Principe litteras consensus in forma. Latius Zy-
pæus *tit. De Elect. n. 13.*

XV. De iisdem Regum indultis agit Pyrrus Corradus
lib. 2. Praxis Beneficiaria cap. 9. notatque, quod quia
hæc indulta concessa sunt ad instantiam Imperatoris, Re-
gum & aliorum maximorum Principum, numquam Pa-
pa derogare consueverit in læsionem Imperatoris & Re-
gum.

XVI. Subinde ex lege foundationis Beneficia debentur
certo generi personarum, v.g. Clericis ejusdem Ecclesiæ,
cantoribus, musicis, aliisve certis qualitatibus vestitis:
tuncque hæc & non aliis hujusmodi Beneficia confe-
renda sunt.

XVII. Quin & subinde ad Capellanias similivæ Bene-
ficia simpliciter vocantur *consanguineis* fundatoris; solent-
que vocari Beneficia *patrimonialia*; de quibus agit Garcia
de Beneficiis *parte 7. c. 15. n. 6.* notatque, quod facta col-
latio alteri quam consanguineo sit invalida: "quod ta-
,, mensi ait n. 7. procedit & acceptandum est, contradi-
,, cente & opponente se aliquo consanguineo, & sibi fie-
,, ri provisionem petente; aliàs enim præsentatio seu pro-
,, visio alteri facta sustineretur.

XVIII. Re& tamen monet *num. 10.* advertendum id
quod dicitur, collationem sustineri ob non concursum
aliquis qualitatibus illam habentis, "non esse verum in
,, Beneficiis quæ sunt conferenda *qualificatis*, non ob fa-
,, vorem & respectum personarum; sed Ecclesiæ & Bene-
,, ficii, ut melius & magis idoneis personis provideatur,
,, ut graduatis: tunc enim non valeret collatio aliter facta
,, etiam si nullus qualificatus peteret sibi fieri, quilibetq;
,, etiam non qualificatus possit petere, declarari collati-
,, onem nullam.

XIX. Plura dubia circa hæc Beneficia ibidem proponit
& resolvit Garcia; atque inter cætera resolvit *num. 23.* in
Capellanus ad quas vocantur consanguinei proximiores
faciendam computationem secundum leges: "quia
,, quamvis in Beneficiis & Capellanis non succedatur ju-
,, re *hereditario & successione mera*, tamen negari non
,, potest, quin ubi consanguinei vocantur, sit materia suc-
,, cessionis, saltem aliquo modo & adinstar,

XX. Cum verò in Beneficiis Ecclesiasticis omnis spe-
cies successionis hæreditariæ sit merito vitanda; neq; mi-
nisteria secundum sanguinem, sed secundum merita
sint distribuenda, hujusmodi conditio Beneficii fundati-
oni non facile adjicienda; neque à Prælati facile admit-
tenda; quemadmodum de Burſis seu portionibus pau-
perum studiosorum notavi *tit. 11. capit. 4. numer.*
17.

XXI. Hinc ulterius concluditur, hujusmodi conditio-
nes tamquam naturæ Beneficiorum, ac Sacris canonibus
quodammodo contrarias, ut odiosas esse restringendas;
ideoque intra verborum tenorem & rigorem esse conclu-
dendas; quapropter si in similibus Beneficiorum fundati-
one dictum non sit, adveniente vocatione, eam publi-
candam esse, necessaria publicatio non erit; neque consan-
guinei collationem impugnare poterunt, titulo non factæ
publicationis; modo non appareat fraudus aut præcipi-
tancia aliqua ex parte collatorum intervenisse ad exclu-
dendos consanguineos, & ita in casu occurrente cum a-
liis Doctoribus aliquando respondi, & conformiter judi-
catum fuit.

XXII. In multis Ecclesiis aut ex statuto, aut ex fundati-
one, vel consuetudine inductum est, ut Dignitates non
nisi Canonicis conferri queant; aut ex Canonicis eligi
debeant. Sic in Ecclesiis Belgicis vi erectionis ad tres digni-
tates Archidiaconatus, Archipresbyteratus & Pœni-
tentiarius Canonici Graduati assumi debent.

Meminit quoque Pyrrus Corradus *lib. 2. Praxis Benef.*
c. 9. Indulti Sixti V. quo cautum est ne "ad principales
,, dignitates existentes in quibusdam locis Diocesis Leo-
,, densis aliæ personæ, præterquam Canonici majoris
,, Ecclesiæ dictæ civitatis Leodiensis, actu præbendati, &
,, personaliter in ea residentes eligi possint.

XXIII. Occasione hujus indulti Sixtini, cum dubita-
retur, ait Pyrrus Corradus an qualitas Canonicatus re-
quireretur, momento temporis, vel successive, fuit di-
ctum, hoc negotium versari in actu potius momenta-
neo; quia indultum dicit, quod nullæ personæ, præter-
quam canonici eligantur, & sic qualitas Canonicatus
prærequiritur tempore electionis, unde sufficit, ad esse
de eo tempore.

Ratio potissima fuit (ait) "quod cum indultum verifi-
,, militer requirat dictam qualitatem, ad hoc ut dignitas
,, personis magis dignis conferatur, parum interest quod
,, postea deficiat illa qualitas Canonialis, ex qua ori-
,, tur præsumptio meritorum, cum ea deficiente ad-
,, hæc tamen remaneat præsumptio honestatis, boni-
,, tatis, & meritorum, propter illam qualitatem præce-
,, dentem.

Deinde subjungit: "Unde passim videmus, quod, san-
,, tibus supradictis licet quis, ut dictum est, non
,, possit atlequi Dignitatem, nisi fuerit in Ecclesia Ca-
,, nonicus, nihilominus non prohibetur postmodum
,, suum Canonicatum resignare, retentâ supra dictâ di-
,, gnitate.

Si tamen statutum aut privilegium vel fundatio vellet
ut nullus esset Decanus, V. G. nisi simul esset Canonicus,
apparet, quod eo casu non possit manere in ea dignitate
dimisso Canonicatu: quia tunc esset Decanus, & non Ca-
nonicus; quod tenori foundationis videtur contrarium; &
,, sic aliquando cancellaria Romana expedit creatio-
,, nem in Canonicum cum clausula, *ex nunc, prout ex
,, tunc, & contra* ad effectum retinendi dignitatem; puta
,, quod Orator litigabat super Canonicatu, & præben-
,, da, & volebat in eventum evictionis Canonicatus, &
,, præbendæ prædictorum, amittere dignitatem, quam
,, obtinebat, quæque simul cum Canonicatu, & præben-
,, da oportebat vigore prædictorum statutorum retinere:
,, Unde ex nunc, prout ex tunc, in eventum evictionis,
,, creatur Canonicus, ad effectum retinendi prædictam
,, Dignitatem.